

som til den yderligere Byrde, der derved vilde blive paalagt Kommunerne. En saadan Byrde er efter Arbejdsløshedsfondens Oprettelse og efter den Formue, denne ejer for Tiden, ikke paakrævet.“

Det radikale Mindretal foreslog at lade de nævnte Tilskuds-Bestemmelser udgaa, fordi Mindretallet havde den Opfattelse, at de ikke for Tiden var gennemførlige.

Endvidere foreslog begge Ændringsforslag, at de i Lovforslaget omhandlede *Laan* paa indtil 8 Mill. Kr. til Kommuner og offentlige Institutioner til Arbejders Iværksættelse skulde ydes gennem *Arbejdsløshedsfondens*, og at Staten for at styrke denne kan yde den et ekstraordinært Tilskud paa indtil 2 Mill. Kr., for saa vidt der til Udgifter til Nødhjælpsarbejde, der iværksættes inden 15. Maj 1926, maatte medgaa en uforholdsmæssig stor Del af Arbejdsløshedsfondens Formue, dog mod Tilbagebetaling til Statskassen, forinden den i Arbejdsløshedslovens § 29 foreskrevne Nedsættelse af Bidrag til Fonden finder Sted. Det siges i Betænkningen: „Der er herved gennem begge Ændringsforslag tilkendegivet, at Forslagsstillerne ved at henvise til Anvendelsen af Nødhjælpsarbejder ikke har til Hensigt ved disses Iværksættelse at bervirke nogen Reduktion i Understøttelsernes Beløb for de arbejdsledige, til hvem der ikke kan skaffes Arbejde.“ Det radikale Mindretals Forslag afveg fra Flertallets derved, at Mindretallet ikke vilde gaa med til, at *Laanene* begrænsedes til Nødhjælpsarbejder og delvise Nødhjælpsarbejder, men ogsaa kunde udstrækkes til andre Arbejder — dog først til Nødhjælpsarbejder —, og derhos foreslog Mindretallet, at den højeste Grænse for, hvad der kan ydes pr. Arbejdsdag pr. beskæftiget Arbejder i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 32, forhøjes fra 3 Kr. til 3 Kr. 50 Ø.

Med Hensyn til det øvrige Indhold af Lovforslaget foreslog Flertallet at stryge Bemyndigelsen for Ministeren for offentlige Arbejder til at lade visse Arbejder udføre og ligeledes Erhvervsministerens Bemyndigelse vedrørende Foranstaltninger til Hjælp for Industrien, hvilke Bestemmelser forekom Flertallet overflødige. Mindretallet gik med til at stryge den sidste Bestemmelse for at lette Lovforslagets Gang i Rigsdagen, men foreslog at fastholde den anden Bestemmelse for mulig derved at fremme Forhandlinger om Udførelse af Statsarbejder.

Inden Afstemningen tog det radikale Mindretal imidlertid sit Forslag tilbage i Haab om, at der efter Udtalelser under Forhandlingen var „en vis Jordbund for videre Forhandling“ paa Forslagets Grund, og Flertallets Forslag vedtoges derefter med 36 Stemmer mod 28. Ved 3. Behandling vedtoges det ændrede Lovforslag med 41 Stemmer mod 21, idet de